

אבא! אבי מורי!

בפרשת השבוע האחרונה קראנו "כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך נחלה וירשת וישבת בה" אבא, אתה קיימת את המצווה הזאת עוד בהיותך נער, עזבת את משפחתך בארגנטינה והחלטת שמקומך בתור יהודי הוא בארץ ישראל. אומר אור החיים הקדוש "כי תבוא אל הארץ"- ארץ עליונה שאחרי 120 שנה של האדם הוא עולה אליה ואין סמלי מכך שהחזרת את נשמתך לבורא עולם בשבת זו.

בחרת להקים משפחה בקיבוץ לקחת את אמא לאישה לאחר שהייתה במצב לא פשוט לאחר טרגדיה עם ארבע בנות קטנות.

גידלת אותנו לתפארת תוך דאגה מתמדת לעתידנו, לימדת אותנו מוסר עבודה מה הוא, כאשר שעות רבות רכנת על תוכניות הבניה תוך הקפדה על כל הפרטים הקטנים של כל תוכנית ותוכנית.

"בילית" שעות רבות בכבישים רק כדי לראות שהפעלים שמו את הברזל כמו שצריך, בנית רפתות ובתים בכל רחבי ארץ ישראל. נחשבת לאימפריה הן בקיבוץ והן מחוצה לו. עם זאת הקפדת על שלוש תפילות ביום ולימוד תורה כל ערב עם אמא, למניין ראשון בשבת הקפדת להגיע ראשון או מקסימום שני.

אהבת לתור את הארץ וכילד אני זוכר שטיילנו בהרבה מקומות: בכנרת על החוף עם אוהל, שבוע בסיני לפני שהחזירו אותה למצרים.

מגיל צעיר הבהרת שחיכת לי כדי שיהיה ממשיך למשפחת מוסנלון, קראת לי את שמי על שם אביך, כל פעם כאשר היינו אומרים "אבינו מלכינו" בתפילה היית נותן לי טפיחה בשעה שהגענו ל"אל תשליכני לעת זקנה ככלות כוחי אל תעזבני". הרגשתי שאתה מלווה אותי בכל צעד ושעל שעשיתי. גם בצבא לא הפסקת לשאול מה נשמע ומה קורה ולכל חור שהגעתי היית נוסע עם אמא רק כדי לבקר אותי ולראות שהכל בסדר.

אחרי הצבא כאשר טיילתי בדרום אמריקה טסת במיוחד כדי להיפגש איתי בארגנטינה להראות לי היכן גדלת ולהכיר לי את כל המשפחה שלך.

גם בהיותי סטודנט בבר אילן לא הפסקת לבוא ולבקר וכאשר חששת שאני לא אוכל מספיק, קבעת שבכל יום שלישי אני מגיע אליך עם אופנוע שאתה ואמא קניתם לי, למקום עבודתך בתל אביב ואנחנו אוכלים צהריים ביחד וכך היה במשך כל לימודי התואר שלי.

את חוש ההומור המיוחד שלך אי אפשר לשכוח, למשל כל פעם שקראנו בפרשת השבוע שמשה לקח את המטה אמרת שהוא אהב לשתות מאטה, לאמא יש מחברת מלאה של הבדיחות המיוחדות שלך.

אהבת מאוד ספורט, בצעירותך שיחקת כדורגל וכדורעף. לאחר מכן היית שופט במשחקי כדורעף, במשחקים שנבחרת ארגנטינה הגיעה לארץ היתה חובת התייצבות באצטדיון ואני חושב שאת הצרחה שנתת כאשר ארגנטינה זכו בגביע העולמי בפעם הראשונה כל הקיבוץ שמע.

אני רוצה להודות לך מי שטיפל באבא ודאג לו בשנים האחרונות שהיו קשות לך ולנו, בראש ובראשונה לאימי מורתי שתיבדל לחיים ארוכים, שהקפידה לדאוג לכל מחסורו של אבא בשנים קשות אלו, גם אם זה היה כרוך בנסיעות בגשם ובשרב, באוטובוסים ובטרמפים רק כדי לראות שאבא בסדר ושמו לו גרביים על מנת שלא יהיה לו

קר. כמו כן אני מודה לכל אלה בקיבוץ שלא שכחו לאבא חסד נעורים ודאגו לכל מחסורו ובאו לבקר אותו גם כשלא היה כבר בשיאו. מכיוון שרבים הם לא אפרט אותם כאן.

אבא, אנחנו קוברים אותך היום בקיבוץ אשר אהבת. בפרשה של השבוע הבא נקרא את "אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם" - אתה ניצב היום לפני ה' אלוקיך ואני מבקש שליחה ומחילה אם פגענו בך או זלזלנו בך, היה לנו מליץ יושר למעלה.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים, אוהב אותך - דוד בנד.